

- ἀγίαν καθολικὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἐν Βαβυλῶνι γραφείσα, αἰτησαμένων τουτὶ τῶν ἐν αὐτῇ φιλοχρίστων καὶ ὀρθοδόξων ἡμῶν ἀδελφῶν. 93.
- Ε'. Περὶ τῶν ἁγίων συνόδων. 97.
- ΣΤ'. Πόθεν τὴν ρίζαν ἔχει τὸ δόγμα Εὐτυχέως καὶ Σευήρου. 101.
- Ζ'. Ἀπόδειξις, ὅτι ἀπεβάλλετο ὁ δυσσεβὴς Σευήρος τοὺς ἁγίους Πατέρας. 109.
- Η'. Ἀπόδειξις ἐκ Παλαιᾶς, καὶ Καινῆς Διαθήκης, ὅτι οὐ ταυτὸν φύσις, καὶ πρόσωπον. 121.
- Θ'. Περὶ φύσεως καὶ ὑποστάσεως, ἐκ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ. 140.
- Ι'. Ὁ σκοπὸς, ὃν ἐδογματίσαμεν πρὸς τοὺς ἑτεροδόξους ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. 149.
- ΙΑ'. Ἐν ᾧ σημαίνει ὁ ποιητὴς, πόθεν ἐρρέθησαν τῷ διδασκάλῳ αἱ δύο φύσεις. 193.
- ΙΒ'. Περὶ τοῦ σωτηρίου πάθους Χριστοῦ, καὶ ὅτι θεοπασχίται εἰσιν οἱ λέγοντες τὸ, «Ἅγιος ἀθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς καὶ παθὼν». 196.
- ΙΓ'. Ἀνάκρισις, ἥτοι συζήτησις καὶ γυμνασία Ὀρθοδόξου καὶ Ἀκεφάλου περὶ τινων χρήσεων, ὧν προσφέρουσιν ἐκ τῶν ἁγίων Πατέρων πᾶσαι αἱρέσεις, αἱ ἀθετεῖν βουλόμεναι τὴν ἑνσρκον οἰκονομίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ μίαν λέγουσαι φύσιν τῆς σαρκὸς καὶ τῆς θεότητος τοῦ Ἑμμανουήλ. 204.
- ΙΔ'. Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρέως κατὰ Μονοφυσιστῶν. 244.
- ΙΕ'. Περὶ τῆς ἑορταστικῆς, μᾶλλον δὲ θρηνητικῆς ἑκτῆς ἐπιστολῆς τοῦ νῦν ἐπισκόπου τῶν Θεοδοσιανῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς πεμφθείσης ἐν Βαβυλῶνι. 257.
- ΙΣΤ'. Σευηριανοῦ ἐπισκόπου Γαβάλων εἰς τὸ ἀποστολικὸν λόγιον, τὸ περὶ Χριστοῦ φάσκον ὅτι, «Ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς». 261.
- ΙΖ'. Ἀπόδειξις ὅτι οὐ συνεσαρκώθη τῷ Υἱῷ ὁ Πατὴρ, ἢ τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 264.
- ΙΗ'. Κατὰ τῶν κακῶς ἐπὶ Χριστοῦ λαμβανόντων τὸ ὑπόδειγμα τοῦ ἀνθρώπου. 265.
- ΙΘ'. Ἀντίθεσις κακοτρόπου Παυλιανιστοῦ πρὸς Σευηριανὸν προφέροντα κατ' ἰσότητα τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὴν τοῦ ἀνθρώπου σύνθεσιν, ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. 268.
- Κ'. Κεφάλαια συλλογιστικὰ κατὰ Σευηριανῶν ἁρρόνων. 269.
- ΚΑ'. Ἀνατροπὴ τῆς ματαίας καὶ δυσσεβοῦς ἐκθέσεως καὶ νομοθεσίας Σευήρου, ἧς πρὸς Νηφάλιον καὶ ἄλλους τινὰς ἐξέθετο λέγων· Ἐν ᾧ ἀπόδειξις ὅτι οὐ δεῖ ἄλλην ἄλλως μεταλλάττειν τὰ δόγματα. 280.
- ΚΒ'. Κεφάλαια γραφικὰ ἀπορηθέντα ἡμῖν ὑπὸ ἀπίστων καὶ Ἀνδρέου Νεστοριανοῦ κεφαλ. κδ', καὶ πρὸς τοὺς κακούργως διαστρέφοντας, καὶ παρερμηνεύοντας τὰς εὐαγγελικὰς, καὶ πατρικὰς περὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Γραφάς. 284.
- ΚΙ'. Περὶ πίστεως Γαϊανιτῶν. 296.
- ΚΔ'. Τοῦ ἁγίου ἀποστολικοῦ διδασκάλου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας. 305.
- Πίναξ τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων. 312.
- Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀναστασίου Σιναΐτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ διαφορῶν κεφαλαίων καὶ διαφορῶν προσώπων. Τὰς λύσεις οὐκ ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ πείρας, καὶ ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν ἐποιήσατο. 329—824.
- Ἐρωτήσεις.
- Α'. Τί ἐστὶ τὸ σημεῖον τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ; 329.
- Β'. Τίνες εἰσιν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί, οἱ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνοῦντες τῷ Πατρὶ; 344.
- Γ'. Ἐάν τις ἁμαρτήσας μετενόησε, καὶ πάλιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν ἔπεσεν, εἰ τὴν μετάνοιαν, καὶ τοὺς κόπους ἐκείνους ἀπώλεσε; καὶ μάλιστα εἰ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἀπέθανεν ἀμετανοήτου; 352.
- Δ'. Ἐάν τις παύσῃται τῆς ἁμαρτίας, ἀρκεῖ τοῦτο πρὸς μετάνοιαν, ἢ οὐ; 357.
- Ε'. Ἐάν τις ἐστὶ γέρον, ἢ ἀδύνατος καὶ ἐλιγψυχος, καὶ οὐ δύναται μονάσαι, ἢ τὰ τοῦ μοναχοῦ ποιῆσαι, πῶς οὗτος δυνήσεται μετανόηται, καὶ σωθῆναι; 361.
- ΣΤ'. Καλὸν ἐστὶν ἄρα τὸ ἐξομολογεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν πνευματικοῖς ἀνδράσιν; 369.